Vizitatori online: 1

CUPRINS Nr. 2 din iulie 2011

- // -

VAPORUL EDUCAŢIEI PE OCEANUL INDIFERENŢEI *prof. Dorin CREMENE*
36 de Lecţii pentru Viaţă *Andy Szekely*
Management Educaţional *prof. Olimpia Mioara Mireştean*
RĂSPUNDERE ŞI RESPONSABILITATE ÎN ACTIVITATEA EDUCAŢIONALĂ *prof. înv. primar* ***Sanda-Maria Bosa***
Aurul care se ascunde printre disciplinele şcolare *Jakab Irma Tünde Liceul Teoretic „Bolyai Farkas"*
CARIERĂ *prof. metodist Maria Borşan*
SISTEMUL EUROPEAN ÎN PERIOADA EVULUI MEDIU *CÎMPEAN CODRUŢA DIANA*
Calitate şi dezvoltare *prof. metodist Maria*

VAPORUL EDUCAŢIEI PE OCEANUL INDIFERENŢEI

prof.
Dorin CREMENE

Nedumeriri de dascăl, după o viaţă în slujba şcolii:

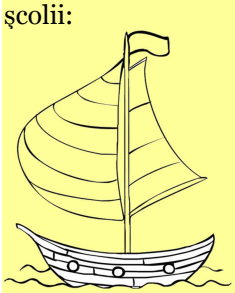

- Oare de când durează criza morală din educaţia românească ?
- Între educaţia din perioada 1947 -1989 şi ultimii 22 de ani de educaţie democratică, există şi elemente de continuitate, de care nu mai avem forţa şi competenţa să ne desprindem ?

>>>>>mai departe

36 de Lecţii pentru Viaţă

Pastila săptămânii, sfaturi de viaţă, dezvăluite de trainerul Andy Szekely **>>>>>mai departe**

Management Educaţional
prof. Olimpia Mioara Mireştean

Managementul educaţional, ca disciplină pedagogică, studiază tehnicile ştiinţifice prin care activitatea educaţională se poate proiecta, organiza, coordona, regla şi conduce, cu scopul creşterii eficienţei sale, în vederea modelării personalităţii umane complexe, autonome şi creative.

Eficienţa managementului educaţional depinde de ... **>>>>>mai departe**

RĂSPUNDERE ŞI RESPONSABILITATE ÎN ACTIVITATEA EDUCAŢIONALĂ

Prof. Înv. primar ***Sanda-Maria Bosa***
Gimnaziul „Alexandru Ioan Cuza"-Tg.-Mureş

Răspundere şi responsabilitate: doi termeni care se intersectează şi se completează reciproc. În vorbirea curentă, uneori şi în tratate de specialitate apare o oarecare confuzie atunci când vorbim despre răspundere si responsabilitate, despre obligaţie şi datorie. Pentru a înţelege conceptul de datorie, trebuie făcută o delimitare a acestor doi termeni.

>>>>>mai departe

Dacă n-aţi ştiut, aflaţi acum !

În comunicatul de presă al M.E.C şi C.N.A.E din 31.03.2004 sunt precizate cele 5 forme de educaţii alternative existente în România:

Agenţia Naţională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educaţiei şi Formării Profesionale

Aurul care se ascunde printre disciplinele şcolare

Jakab Irma Tünde
Liceul Teoretic „Bolyai Farkas"
coordonatorul proiectului

Materia şcolară obligatorie, în multe cazuri foarte seacă, programa şcolară aglomerată, timpul scurt pe care îl avem la dispoziţie, adesea pune piedici unei predări „interesante" a

* *Pedagogia Waldorf (1990)*
* *Pedagogia Montessori (1993)*
* *Pedagogia Freinet (1995)*
* *Alternativa Step by Step (1996)*
* *Planul Jena (1996)*

materiei. Elevii învaţă reguli, formule, dar aplicarea lor... **>>>>>mai departe**

CROS România

Recomandări bibiliografice:
1. Aldo, Pettini – Freinet şi tehnicile sale, Editura CEDC, Bucureşti, 1992.
2. Ezechil, Liliana; Pedagogie. Fundamente teoretice. Radu, Ion T. – Ediţia a II-a, Editura VI Integral, Bucureşti, 2002.
3. Montessori, Maria- Copilul fiinţă divină, dar neînţeleasă (pentru părinţi şieducatori), Editura CEDC, Bucureşti, 1991.
4. Montessori, Maria- Descoperirea copilului, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1977.
5. Rădulescu, Mihaela – Pedagogia Freinet. Un demers inovator, Editura Polirom, Iaşi, 1999
6. www.stepbystep.ro
7. www.waldorf.ro

Principiile ISO

1. Focalizarea pe client: toate organizaţiile depind de clienţii lor şi, ca atare, trebuie să le înţeleagă nevoile curente şi de viitor, trebuie să le îndeplinească cererile şi să le depăşească aşteptările.
2. Conducerea (“*leadership*”). Conducătorii, liderii sunt cei care asigură unitatea scopurilor şi direcţia de evoluţie a organizaţiei. Ei trebuie să creeze şi să menţină un mediu intern propice participării tuturor celor interesaţi şi realizării obiectivelor organizaţionale.
3. Implicarea oamenilor. Oamenii care funcţionează la diferitele niveluri ale organizaţiei (profesori, directori, inspectori, dar şi elevi sau părinţi) sunt esenţa oricărei organizaţii şi de implicarea lor depinde modul în care îşi folosesc competenţele în beneficiul organizaţiei.
4. Abordarea procesuală. Un rezultat dorit nu poate fi atins decât dacă activităţile şi resursele necesare sunt abordate în mod unitar.
5. Abordarea managerială sistemică. Identificarea, înţelegerea şi managementul proceselor din perspectivă sistemică.

CARIERĂ

prof. metodist Maria Borşan

Cariera devine cadrul dinamic în care o persoană îşi trăieşte viaţa profesională, o mişcare de-a lungul unui drum în timp.

6. Îmbunătăţirea continuă a performanţelor organizaţională trebuie să fie un obiectiv permanent.
7. Abordarea factuală a procesului decizional. Deciziile efective se bazează pe analiza datelor şi informaţiilor disponibile.
8. Relaţii reciproc avantajoase între furnizori şi beneficiari. O organizaţie şi furnizorii ei sunt interdependenţi iar avantajul reciproc întăreşte capacitatea instituţională de a crea valoare.

Pentru că parcurgerea acestui drum necesită anumite cunoştinţe şi competenţe, deducem că prin cariera profesională se înţelege o succesiune evolutivă de activităţi profesionale şi poziţii, ocupate într-o organizaţie, pe care le atinge o persoană, ca şi atitudinile, cunoştinţele, abilităţile şi competenţele dezvoltate de-a lungul timpului .
>>>>>mai departe

SISTEMUL EUROPEAN ÎN PERIOADA EVULUI MEDIU

CÎMPEAN CODRUŢA DIANA

Evul mediu a pus în evidenţă şi a creat **caracteristicile Europei**: amestecul populaţiilor, diviziunile şi opoziţiile Est-Vest şi Nord-Sud. Încercările de restaurare ale Imperiului roman, dezvoltarea oraşelor, comerţului, sistemului din învăţământ sunt condiţii primordiale pentru istoria Europei, căutării unităţii şi formării naţiunilor. **Europa** s-a constituit în Evul mediu, pornind de la: conceptele de unitate şi "naţiune", de la o cultură creştină comună, la acceptarea dificilă şi contradictorie a progresului[1]. **>>>>>mai departe**

---

[1] **Felezeu Călin**, *Introducere în Istoria Medie Universală*, Cluj Napoca, pag 6-10

Calitate şi dezvoltare

Prof. metodist Maria Borşan

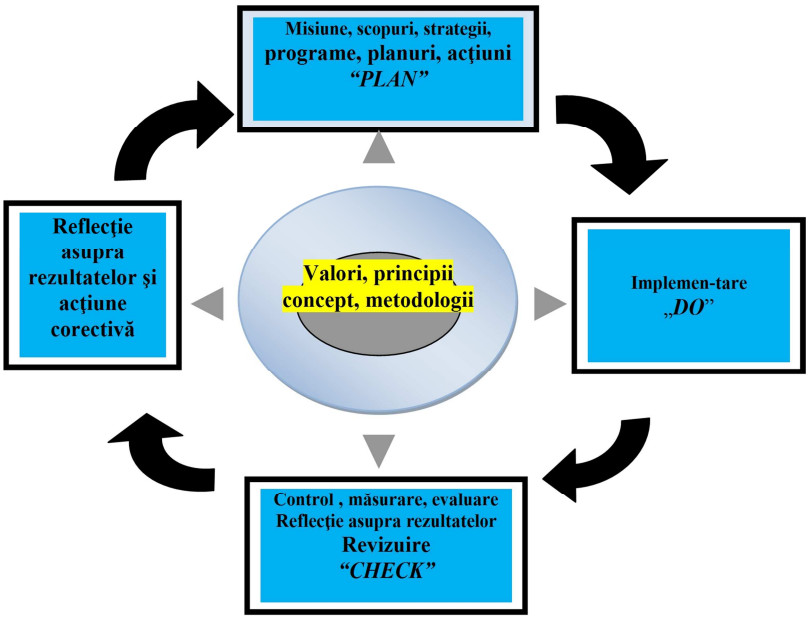

Evoluţiile recente de la nivel naţional şi internaţional au scos în evidenţă necesitatea construirii unui sistem naţional de management şi de asigurare a calităţii. Simpla creştere cantitativă, "extensivă", a ofertei educaţionale nu mai poate satisface nevoile unei societăţi a cunoaşterii. Oamenii cer, tot mai insistent **calitatea** - indiferent dacă este vorba de produse sau servicii şi inclusiv pentru serviciile publice - educaţia fiind unul dintre acestea.

>>>>>mai departe

VAPORUL EDUCAŢIEI PE OCEANUL INDIFERENŢEI

prof. Dorin CREMENE

Nedumeriri de dascăl, după o viaţă în slujba şcolii:
- Oare de când durează criza morală din educaţia românească ?
- Între educaţia din perioada 1947 -1989 şi ultimii 22 de ani de educaţie democratică, există şi elemente de continuitate, de care nu mai avem forţa şi competenţa să ne desprindem ?
- În lupta din învăţământul românesc, dintre individualismul elitist şi educaţia în spiritul de echipă, cine va avea ultimul cuvânt ?
- Oare, într-adevăr „Ulciorul nu merge de multe ori la apă" aşa cum susţine un vechi proverb românesc, sau trebuie inventat un alt proverb, pentru că azi „Ulciorul cu educaţie" se sparge numai atunci când se loveşte de o „Cameră de Supraveghere" bine plasată ?

Se pare că, de peste 50 de ani, sistemul de educaţie românesc este afectat de o boală devenită cronică – o Criză Morală, din care nu mai găseşte remedii şi resurse interne de vindecare. Avem profesionişti competenţi, soluţiile posibile sunt cunoscute, dar lipseşte forţa unei echipe care să învingă rezistenţa la schimbare a Sistemului de Educaţie.

A trebuit să vină „Tsunami-ul" provocat de Bacalaureatul din iulie 2011, pentru ca să începem să înţelegem încotro mergem. Acest Tsunami Educaţional, a lăsat în urmă ruinele unei construcţii educaţionale fundamentate pe false valori, promovate fără discernământ, de generaţii întregi de părinţi, elevi, dascăli, ..., promovate de un Sistem aflat mereu în căutarea identităţii. Dacă avem curajul şi competenţa necesară, atunci vom încerca să dăm un răspuns clar, la întrebarea: dorim să mergem mai departe pe un drum care nu duce nicăieri, indiferenţi la semnalele de alarmă şi la adevărurile pe care le călcăm în picioare, sau avem curajul să începem a face curăţenie pe „Vaporul Educaţiei Româneşti", oricâte sacrificii şi dureri ar presupune această operaţie ?!

Suntem buni contestatari şi demolatori de valori, dar încă nu reşim să oferim soluţii de schimbare în Sistem:
- Contestăm mereu valoarea Legilor Educaţiei 2011, dar nu oferim alternative credibile şi ne prefacem a uita că acest efort legislativ este rodul unui grup de specialişti, iar nu invenţia unui singur om, pe care nu mai obosim să-l acuzăm de toate relele din educaţia ultimilor 22 de ani;
- Marginalizăm şi ridiculizăm cu obstinaţie, pe toţi aceia care au un alt punct de vedere decât noi;
- Încurajăm agresivitatea celor care luptă pentru conservarea a ceea ce nu mai poate fi conservat;

Ne aflăm în plin „teatru al absurdului", actori într-o piesă scrisă de un urmaş al lui Eugen Ionescu, iar acţiune piesei se petrece pe un vapor numit „EDUCAŢIA.RO". Noi, actorii acestei piese, ne prefacem a nu vedea că vaporul nostru are grave probleme de orientare, că acţiunile noastre au adus avarii busolei şi GPS-ului care ne ajută să găsim drumul bun al educaţei româneşti. Astfel, prin eforturile noastre educative divergente, vaporul îşi continuă drumul şi navighează într-o direcţie necunoscută, pe Oceanul Indiferenţei Noastre !

36 de Lecții pentru Viață

Pastila săptămânii, sfaturi de viață, dezvăluite de trainerul Andy Szekely:

1. Oferă oamenilor mai mult decât se așteaptă.
2. Memorează poezia favorită.
3. Nu crede tot ce auzi.
4. Nu cheltui toți banii pe care ii ai.
5. Nu dormi cât ai chef.
6. Când spui "Te iubesc", spune-o din suflet .
7. Când spui "Îmi pare rău", uita-te în ochii persoanei.
8. Stai logodit măcar 6 luni înainte să te căsătorești.
9. Nu râde niciodată de visurile altcuiva.
10. Iubește cu toata inima. Poți să fii rănit, dar este singura șansă să trăiești viața complet.
11. Cel mai bun lucru pe care părinții îl pot face pentru copiii lor... este să se iubească pe sine.
12. Nu judeca oamenii după rude.
13. Orice mare reușită implică un risc mare.
14. Da-i un telefon mamei tale.
15. Atunci când pierzi... nu pierde lecția.
16. Nu lăsa o mica ceartă să distrugă o prietenie.
17. Zâmbește atunci când răspunzi la telefon. Celalalt o va simți în vocea ta.
18. Toți oamenii zâmbesc în aceeași limbă.
19. Căsătorește-te cu cineva cu care iubești să vorbești. Atunci când îmbătrânești conversația va fi cea mai importantă.
20. Fii deschis la schimbare, dar nu renunța la valorile tale.
21. Petrece mai mult timp singur.
22. Citește mai mult și uită-te mai puțin la TV.
23. Mănâncă mai puțin și o să trăiești mai mult.
24. Ai încredere în Dumnezeu, dar încuie-ți mașina.
25. Atunci când te contrazici cu persoanele dragi ție... rezolvă problema actuală, nu vorbi despre trecut.
26. Citește printre rânduri.
27. Împărtășește ceea ce știi cu ceilalți. E singura cale către viața eternă.
28. Respecta pământul și resursele sale.
29. Niciodată nu întrerupe o persoana când îți spune complimente. Ascultă-le și apoi mulțumește pentru ele.
30. Să nu ai încredere într-o persoana care nu închide ochii atunci când te săruta.
31. O data pe an du-te într-un loc în care nu ai mai fost.
32. Dacă faci mulți bani, ajută-i și pe ceilalți. Este cea mai mare satisfacție a bogăției.
33. Daca nu știi cum sa faci 100.000$, dar știi cum sa faci 100$. Atunci repetă acțiunea de a face 100$ de 1000 de ori.
34. Perseverează. Sfârșitul este doar atunci când tu îl accepți.
35. Învață regulile... apoi încalcă câteva din ele.
36. Adu-ți aminte că cea mai bună relație este atunci când dragostea pentru fiecare este mai mare decât nevoia pentru fiecare.

Management Educaţional

prof. Olimpia Mioara Mireştean

Managementul educaţional, ca disciplină pedagogică, studiază tehnicile ştiinţifice prin care activitatea educaţională se poate proiecta, organiza, coordona, regla şi conduce, cu scopul creşterii eficienţei sale, în vederea modelării personalităţii umane complexe, autonome şi creative. Eficienţa managementului educaţional depinde de viziunea sistemico-contextuală asupra proiectării, organizării, coordonării, consilierii, evaluării activităţii didactice şi educaţionale.

În sistemul social de educaţie şi învăţământ, profesorii trebuie să se raporteze la cei pe care îi educă, să stabilească relaţii de cooperare cu părinţii acestora şi cu ceilalţi factori interesaţi ai societăţii. Ei nu educă numai la catedră sau numai în clasă, ci, prin fiecare contact relaţional cu elevii şi părinţii, desfăşoară o muncă de creştere şi dezvoltare, de conducere şi direcţionare. Activitatea cadrelor didactice se desfăşoară în faţa unor individualităţi umane în formare. De aici, derivă necesitatea unei maxime responsabilităţi în ceea ce priveşte intervenţia şi direcţionarea corectă a cadrului didactic. Profesorul influenţează managerial activitatea instructiv-educativă, dar nu se confundă cu cele două planuri de acţiune.

Educaţia, prin natura ei, este o acţiune organizată, presupunând acceptarea şi respectarea unor cerinţe, reguli şi dispoziţii elaborate şi impuse din exterior. Elevul trebuie privit ca partener în discuţiile privind interesul şcolii, trebuie să i se ofere şansa de a alege, de a i se oferi o serie de oportunităţi de formare, dar şi de a accepta o serie de responsabilităţi.

Se impune stabilirea unor relaţii pozitive între elev-profesor, prin utilizarea unor modalităţi de comunicare eficiente. Aceste relaţii care se stabilesc la nivelul clasei, conduc la definirea stilului managerial al cadrului didactic. În vederea eficienţei, trebuiesc avute în vedere trei aspecte esenţiale: dimensiunile personalităţii sau comportamentul managerului, acţiunea eficientă sau preocuparea pentru definirea unei strategii coerente şi funcţionale şi factorii determinanţi, care rezidă din particularităţile dimensiunilor conducerii.

Un manager eficient va trebui să-şi dezvolte cele trei laturi fundamentale: tehnice, umane şi conceptuale. Capacităţile tehnice, vizează abilităţile pe care acesta trebuie să le deţină în vederea îndeplinirii sarcinilor specifice, precum elaborarea documentelor, analiza statisticilor, programe, strategii, proiectarea planurilor etc. Calităţile umane vizează abilitatea de a lucra cu oamenii, de a-i motiva eficient, capacitatea de a interacţiona pozitiv. La nivel conceptual, managerul trebuie să posede abilitatea de a înţelege gradul de complexitate al situaţiei date şi de rezolvare eficientă a situaţiilor ivite. Competenţele în elaborarea deciziilor, competenţele necesare în proiectarea activităţii de conducere, competenţele necesare controlului şi îndrumării, competenţele profesionale, calităţile morale şi personalitatea, conduc la reuşita managerului şcolar. Într-o societate aflată în permanentă schimbare, problema managementului educaţiei capătă o importanţă deosebită.

În vederea reuşitei personale sau a organizaţiei, trebuie acceptată ca parte firească a procesului de formare schimbarea. Viaţa de zi cu zi este un lung proces, care antrenează fiecare individ în parte, ori societatea în ansamblul ei. Fiecare persoană are propriul set de obiective, care nu sunt de fiecare dată în concordanţă cu cele ale grupului. În societate şi la nivel individual, diferenţele şi asemănările coexistă. Fiecare individ ajunge la conştiinţa de sine doar prin ceilalţi şi prin reflecţie. Pluralitatea face viaţa noastră mai interesantă, dar totodată mai complicată. Se impune înţelegerea şcolii ca un organism viu, în vederea evidenţierii priorităţilor valorice şi de interes, acordate resurselor umane. În orice organizaţie, este important climatul pozitiv, funcţionarea în bune condiţii a relaţiilor inter-umane. Într-un climat de echilibru şi înţelegere, eficienţa este garantată. Succesul unei instituţii porneşte de la o bună înţelegere între angajaţii ei. Fie că ne referim la comunicarea verbală, paraverbală sau nonverbală, toţi indivizii grupului trebuie să urmărească scopurile comune, să aibă aceleaşi obiective-ţintă. Astfel, liderul grupului are datoria de a folosi o comunicare eficientă cu toate departamentele, pentru a obţine rezultate favorabile. Drept urmare, comunicarea organizaţională nu este un proces spontan şi natural. Ea trebuie proiectată de aşa natură, încât să permită coordonarea, procesul ce are în vederea atingerea unui obiectiv prestabilit, necesar pentru realizarea scopului final, dar şi armonizarea, activitatea ce are drept scop definirea unui obiectiv comun.

RĂSPUNDERE ŞI RESPONSABILITATE ÎN ACTIVITATEA EDUCAŢIONALĂ

*Prof. Înv. primar **Sanda-Maria Bosa***
Gimnaziul „Alexandru Ioan Cuza”-Tg.-Mureş

Răspundere şi responsabilitate: doi termeni care se intersectează şi se completează reciproc. În vorbirea curentă, uneori şi în tratate de specialitate apare o oarecare confuzie atunci când vorbim despre răspundere si responsabilitate, despre obligaţie şi datorie. Pentru a înţelege conceptul de datorie, trebuie făcută o delimitare a acestor doi termeni.
În Dicţionarul explicativ al limbii române, cei doi termeni sunt definiţi astfel:

- Răspundere = faptul de a răspunde; obligaţia de a răspunde de îndeplinirea unei sarcini, acţiuni; responsabilitate;
- Responsabilitate = obligaţia de a efectua un lucru, de a răspunde, de a da socoteală de ceva; răspundere.

Prin urmare nu a fost făcută o delimitare clară între cele două noţiuni. Totuşi **RĂSPUNDEREA:**

- este o dimensiune comportamentală pe care **societatea o impune omului ;**
- interrelaţionează cu **normele sociale** care sunt exigenţe nominalizate din perspectiva unui sistem social concret aflat pe o anumită treaptă de fiinţare, precum şi cu obligaţiile/interdicţiile ce decurg din norme, privind cerinţele minime de încadrare a omului în societate (minima moralia) ;
- presupune **angajare**, respectiv raport pe care societatea îl instituie faţă de om şi îl transformă pe acesta în **agent** al unor acţiuni dezirabile ;
- activitatea omului are drept consecinţe apărarea şi conservarea unor substructuri ale sistemului social si ale acestuia în ansamblu, uneori chiar neglijarea necesităţii şi posibilităţii de optimizare a moralităţii.

RESPONSABILITATEA este considerată în dicţionarele şi enciclopediile uzuale şi de specialitate ca fiind obligaţia unei persoane de a efectua ceva, de a răspunde, a da socoteală de ceva, suportând consecinţele pentru efectele produse. A fi responsabil implică a avea o funcţie de răspundere, o atitudine conştientă şi simţ de răspundere faţă de obligaţiile sociale. În fond, este vorba de o răspundere pe care şi-o asumă cineva, ceea ce implică o anumită conştiinţă a datoriei şi o activitate depusă cu conştiinciozitate. Responsabilitatea se mai referă la situaţia în care o persoană este însărcinată să aibă grijă de ceva şi să ia decizii şi poate fi blamată dacă ceva rău se întâmplă. Persoana respectivă conduce o anumită activitate şi răspunde pentru rezultatele obţinute, având obligaţia de a verifica că se face ceea ce trebuie; în plus, i se cere un comportament raţional, credibil, pe parcursul îndeplinirii sarcinilor. Totodată, responsabilitatea implică autoritatea de a lua decizii în mod independent şi obligaţia de a repara greşelile şi prejudiciile care s-au produs pe parcursul desfăşurării activităţii. În fond, e vorba de o obligaţie / misiune ca urmare a numirii într-o funcţie asumată conştient, deci care implică aprioric o anumită răspundere.
Responsabilitatea:

- este o dimensiune comportamentală pe care omul **şi-o instituie liber, conştient**
- se relaţionează cu valorile şi atitudinile valori, vizând direcţiile posibile şi deziderabile de evoluţie şi dezvoltare a vieţii sociale, în sensul progresului autentic. Singurul obiectiv valabil de progres îl constituie gradul de ameliorare a conditiei umane, gradul de perfecţionare a omuui ca atare ;
- se relaţionează cu autonomia şi cu libertatea morală. Această relaţionare fiinţează sub cupola trinomului **Bine-Frumos-Adevăr**, în sensul găsirii alternativelor de ameliorare a raporturilor dintre om şi societate, precum şi a raporturilor interpersonale ;
- implică **autoangajare** pe baza unei motivaţii intrinseci şi a unor convingeri, devenite **idei-forţă**, cu rol prospectativ, de optimizare a valorilor morale.

Prin noţiunea de responsabilitate se înţelege comportamentul, opiniile, atitudinile si calitaţile pe care trebuie să le aibă profesorul în reuşita demersului didactic. Progresul procesului instructiv-educativ depinde de calitatea si de aptitudinile cadrelor didactice si în special calităţile lor umane, pedagogice si profesionale.Personalul didactic care include toate obligaţiile dar îşi asumă , prin libera lui alegere, o serie de acţiuni nonobligatorii, este dascălul care îşi asumă responsabilitatea, care îşi face datoria în totalitate. Acesta va milita ca elevii să devină mai buni decât el, evitând totodată didactogeniile.

O serie de autori se axează pe discutarea valorilor care sunt implicate cel mai frecvent atunci când se utilizează conceptul de responsabilitate, şi anume: receptivitatea, flexibilitatea, consecvenţa, stabilitatea, leadership-ul, probitatea, francheţea, competenţa, eficacitatea, prudenţa, procesul aşteptat, răspunderea.
Un educator bun este cel care îşi asumă toate aceste valori.
Pentru a reuşi realizarea unei intervenţii educative de succes, educatorul ar trebui să dea dovadă de stăpânirea şi valorificarea unor competenţe de comunicare, pentru ca, pe parcursul desfăşurării procesului instructiv – educativ, aceste competenţe să fie formate şi dezvoltate şi la elevi. Aceasta presupune ca educatorul să stăpânească acele abilităţi, deprinderi, capacităţi aplicate la conţinuturi şi cunoştinţe. Totodată el ar trebui nu numai să-l cunoască şi să-l înţeleagă pe elev, ci mai ales, să-i poată comunica acestuia felul în care îl înţelege.
Competenţele de comunicare cumulează întregul ansamblu de abilităţi personale: a ştii, a ştii să faci şi a ştii să fii şi să devii. De aceea implică toate formele de comunicare şi de manifestare în general. Se poate vorbi despre:

- competenţe directe: competenţe lingvistice, discursive, situaţionale, paraverbale;
- competenţe indirecte, mediate: competenţe psiholingvistice, intelectuale, sociale şi culturale, informaţionale.

Competenţa de comunicare în contextul didactic înseamnă eficacitate în educaţie.
O relaţie eficientă între educator şi elev conduce la înţelegerea şi acceptarea din partea elevului a mesajului venit din partea educatorului. Pentru a se putea ajunge la o relaţie de comunicare eficientă, elevul trebuie să aibă posibilitatea de a acţiona în prezenţa educatorului, în sensul că el să îndrăznească nu numai să răspundă la întrebări, dar şi să adreseze şi să formuleze păreri personale, să dea soluţii la care nu s-ar aştepta educatorul.
Un educator bun trebuie de asemenea să fie:

- *Receptiv* la solicitările elevilor, la doleanţele lor, la ideile, visele pe care aceştia le au. Receptivitatea presupune o anumită deschidere cătreelevi, răspunsuri prompte la solicitări, idei sau sugestii şi, bineînţeles, cunoaşterea a ceea ce vor copiii.
- *Flexibil,* ceea ce presupune să nu ignore anumite grupuri sau nevoi ale copiilor relevante atunci când se elaborează şi administreazăactivitatea educaţională, astfel încât să se atingă eficient scopurile urmărite.
- *Consecvent,* adică să adopte şi să respecte constant aceleaşi principii şi, de asemenea, să menţină acelaşi curs al acţiunilor. Semnificaţia mai profundă a acestui tip de consecvenţă este „raţionalitatea". În fond, a nu renunţa peste noapte la unele principii şi a nu adopta brusc altele, precum şi a acţiona în direcţia stabilită, defineşte, în sens larg, un comportament raţional.
- *Stabil,* ceea ce implică faptul că e imperios necesar să existe o anumită consecvenţă în timp în ceea ce priveşte politicile educaţionale.
- *Leader,* adică trebuie să facă mai mult decât să răspundă la solicitările elevilor, trebuie să aibă iniţiativa în ceea ce priveşte propunerea de soluţii la anumite probleme şi chiar să se implice în definirea acestor probleme.
- *Responsabil, onest şi cu personalitate integră (probitatea)*
- *Francheţea.* Procesul de elaborare şi organizare a activităţii educaţionale trebuie să fie transparent şi deschis analizei. Mai mult, sistemul educaţional trebuie să evidenţieze importanţa diverselor probleme, mai degrabă decât să le obscurizeze prin diverse proceduri sau intervenţii personale. Francheţea presupune ca note definitorii deschiderea, cinstea şi sinceritatea.
- *Competent,* adică să elaboreze şi să administreze activitatea educaţională la clasa de elevi cu ajutorul standardelor şi a obiectivelor recunoscute. Să utilizeze toate metodele, mijloacele, strategiile didactice necesare pentru a realiza obiectivele urmărite.
- *Eficient,* activitatea educaţională să ducă la îndeplinirea scopurilor, obiectivelor propuse
- *Precaut* - acţiunea educaţională trebuie să fie deliberată, gândită şi nu elaborată ad-hoc, să se bazeze pe informaţii şi să demonstreze grijă pentru consecinţe.

„Educatorul nu poate fi decât răspunzător pentru atitudinea faţă de lume, pentru alegerea cuvântului care zideşte sau dărâmă, pentru concluziile pe care le afirmă sau le sugerează, pentru măsura logicului şi afectivului, pentru apelul la cunoaşterea de sine şi de celălalt, pentru valoarea pe care o dă aceluia care i se adresează. Măsura lui structurează, dimensionează şi dinamizează. Această misiune nu şi-o poate asuma numai ştiinţa.
*Adevărul educatorului nu poate fi alcătuit decât pe o asemenea măsură în care încape şi dragostea şi poezia şi credinţa şi visul."(*Laurenţiu Şoitu)
Experienţa îndelungată a şcolii arată că elevii învaţă şi se formează aşa cum sunt călăuziţi de educator. Personalitatea elevului este educată de personalitatea educatorului, spiritualitatea unuia se hrăneşte din spiritualitatea celuilalt, ceea ce face necesară o abordare interpersonală plurisubiectuală, dialogată a interacţiunii pedagogice, capabilă să asigure nu numai dimensiunea informaţional-operaţională a

transmiterii de cunoştinţe ci şi dimensiunea umană, psihosocială, a creşterii şi coevoluţiei în comun a partenerilor de interacţiune: educatorul şi elevii. Educatorul nu mai reprezintă doar persoana care propune conţinuturi, dă lecţii, formează sarcini, are anumite conduite, ci are rolul de a stimula şi întreţine activismul investigator al elevului, de a crea condiţiile în care elevul să se comporte într-un anume fel, să descopere şi să-şi pună probleme şi sarcini de cunoaştere. El trebuie să cunoască bine şi să se transpună în psihologia elevului, urmărind schimbarea locului şi rolului elevului în actul educaţional, stimularea activităţii şi angajării acestuia în procesul propriei formări. Dialogul deschis trebuie să solicite spontaneitatea şi receptivitatea elevilor, să dezvolte gândirea divergentă, spiritul de investigare, curiozitatea ştiinţifică şi creativitatea în rezolvarea problemelor.

Pe de altă parte, elevul- ca obiect şi subiect al educaţiei- trebuie să fie conştient de rolul său, deoarece eficienţa acţiunii educative este dependentă de gradul de angajare şi participare a sa la propria formare. Copiii sunt extrem de sensibili şi receptivi, ei simt când sunt priviţi cu încredere şi cu dragoste şi când nu, şi de-aceea reacţia lor faţă de adulţi (părinţi, educatori) este diferită.

Din precizarea locului şi rolului celor doi factori în relaţia pedagogică apare ideea de autoritate şi libertate, ca elemente indispensabile ale procesului educaţional. Autoritatea, în accepţia pedagogiei moderne, este înţeleasă ca un ,,factor care mediază accesul la cultură, suscită căutarea, stimulează spiritul de iniţiativă şi participarea activă şi creatoare a elevilor în procesul educaţional".

În primii ani de şcoală ai copiilor, când se pun bazele personalităţii, misiunea dascălilor este de a se apleca cu tact şi delicateţe asupra copiilor, de a le da posibilitatea să se exprime liber şi să-şi deschidă poarta spre lumea lor interioară. Aceasta pentru că în zadar cunoaştem greşelile de calcul şi scris săvârşite de unul sau altul dintre copii, dacă rămân necunoscute interesele, dorinţele, sentimentele lor.

Influenţa pe care o exercităm noi dascălii asupra elevilor este deosebită. Fiecare cuvânt, fiecare mişcare, fiecare gest, pe care noi îl facem, determină în sufletul copilului o schimbare sau o reacţie.Ca modelatori ai personalităţii lor avem, deci, obligaţia de a găsi şi utiliza cele mai diverse forme ale comunicării, pentru a realiza obiectivele propuse şi pentru a stimula personalitatea fiecăruia astfel încât să iasă la lumină tot ce are el mai valoros şi inedit.

Personalitatea didactică este expresia legăturii dintre un ansamblu de însuşiri psihoindividuale şi cerinţele de rol specifice profesiunii de educator. În componenţa ei intră mai multe variabile: pregătirea de specialitate, structurile filozofice, etice, estetice, culturale de indicatori ai măsurii în care educatorul este format ca om; aspectul mimicii, al gesturilor şi acţiunilor fizice, al modurilor de comunicare verbală şi nonverbală prin care interacţionează nemijlocit cu elevul.

Educatorul este o personalitate care ajută la formarea altor personalităţi. Procesele şi însuşirile sale psihice suportă un proces de specializare şi vocaţionalizare pe direcţia cerinţelor statutului şi rolului de personalitate didactică. Percepţia, limbajul, inteligenţa, atenţia, motivaţia, atitudinile şi abilităţile sale se structurează şi se orientează în sens pedagogic, mediind realizarea conduitei de instruire şi educare: transmitere de cunoştinţe, formulare a unor instrucţiuni şi indicaţii; oferire de răspunsuri; punere de întrebări, aprobare şi dezaprobare; stimulare şi încurajare; motivare; organizare şi coordonare a activităţii de învăţare; control, corecţie şi evaluare a conduitei de învăţare.

Competenţa este ,,rezultatul cumulativ al istoriei personale şi interacţiunii sale cu lumea exterioară" sau ,,capacitatea de a informa şi modifica lumea, de a formula scopuri şi a le atinge".

V. Pavelcu considera că arta de a preda presupune atât stăpânirea cunoştinţelor, claritatea şi plasticitatea expunerii, cât şi aptitudinea deosebită de a te transpune în situaţia ascultătorului, a elevului. În activitatea didactică, empatia capătă valenţe aptitudinale, devenind o însuşire fără de care nu se poate obţine eficienţă maximă în profesie.

Capacitatea empatică a unui bun educator vizează un model de identificare psihologică cu elevul, dublat de condiţia păstrării unei distanţe apte să poată cuprinde întreaga problematică a clasei. Gilles Ferry sublinia faptul că distanţarea îi permite educatorului să-şi menţină o stare de disponibilitate faţă de fiecare elev, iar apropierea îl ajută să înţeleagă empatic doleanţele şi trăirile lor.

Un comportament empatic ridicat din partea educatorului va asigura şi baza influenţei pertinente asupra educaţiei elevului, asupra motivaţiei sale pentru muncă, asupra orientării sale şcolare şi profesionale, asupra fixării unui comportament moral, dezirabil pe măsura cerinţelor societăţii.

BIBLIOGRAFIE:

Marcu,Vasile şi Filimon,Letiţia - *Psihopedagogie pentru formarea profesorilor,* Editura. Universităţii din Oradea, 2003

Marcus, Stroe - ,, *Empatia şi relaţia profesor – elev*", Ed. Academiei R.S.R., Buc. 1987;

Şoitu, L. - ,, *Pedagogia comunicării*", Editura Didactică şi Pedagogică R.A., Buc. 1997;

Aurul care se ascunde printre disciplinele şcolare

Materia şcolară obligatorie, în multe cazuri foarte seacă, programa şcolară aglomerată, timpul scurt pe care îl avem la dispoziţie, adesea pune piedici unei predări „interesante" a materiei. Elevii învaţă reguli, formule, dar aplicarea lor, identificarea utilităţilor practice, stabilirea legăturilor interdisciplinare nu se realizează. Există o reală nevoie de oferte alternative de învăţare, care se bazează pe creativitatea elevilor, iar ei vor reuşi să-şi extindă cunoştinţele fără să se simtă obligaţi, vor participa activ şi cu plăcere la procesul educaţional.

Noi oportunităţi

În corelaţie cu competitivitatea în cadrul Uniunii Europene, a ieşit în evidenţă necesitatea construirii unei societăţii bazate pe cunoaştere.

Profesioniştii Uniunii au deliberat despre domeniile de dezvoltare şi au concluzionat că una dintre cele mai profitabile investiţii ar fi dezvoltarea învăţământului. Astfel din 1992 educaţia, face parte din legislaţia comunitară, şi împreună cu politica de resurse umane au ajuns pe poziţii favorabile.

Ulterior, Uniunea a sprijinit nu numai în principii cauza educaţie, dar a alocat un buget substanţial în sprijinul lansării unor programe comunitare.

Programul Comenius

Programul Comenius este o componentă a programului „Învăţarea pe tot parcursul vieţii", şi se adresează grădiniţelor, instituţiilor de învăţământ primar şi secundar. A fost numit după John Amos Comenius, considerat părintele pedagogiei moderne, născut în Cehia secolului al XVII-lea, fiind adeptul unui învăţământ cu orizonturi largi, axat pe ştiinţele naturii, considerând că, competenţele lingvistice sunt esenţiale, cel puţin pentru atingerea unui nivel superior în educaţie.

Programul Comenius, în lumina filosofiei lui Comenius, sprijină formarea parteneriatelor şcolare, desfăşurarea proiectelor multilaterale, formarea reţelelor între instituţiile şi organizaţiile de învăţământ, şi promovează mobilitatea elevilor şi a profesorilor. Deoarece condiţia prealabilă pentru orice activitate comună este limba de comunicare, învăţarea limbilor străine primeşte o atenţie specială.

Programul, ajută integrare acelor cunoştinţe rezultate din colaborare în curriculum, pe care elevii le pot folosi ulterior, în diverse domenii (cum ar fi tehnologia informaţiei şi abilităţile de comunicare, aptitudinile sociale şi culturale). Încurajează studiul în străinătate pentru elevi şi profesori, învăţarea limbilor străine, facilitează schimbul de experienţă.

Scopul programului este ca, copiii de la o vârstă foarte fragedă, elevii şi profesorii din învăţământul primar şi secundar să remarce valorile culturii europene.

Contribuie la dezvoltarea personală a tinerilor, pentru a se pregăti pentru integrarea în societatea europeană, să fie capabili să coopereze în spiritul toleranţei, să fie dornici să se angajeze în viaţa publică, „să biruie" cu succes mai multe limbi de circulaţie europeană, să ştie să profite de oportunităţile oferite de o Europă unificată.

Programul Comenius în Liceul Teoretic Bolyai Farkas

Punerea în aplicare cu succes a obiectivelor programului de învăţare continuă necesită cooperarea activă între statele membre. Am considerat că este o posibilitate de nepierdut, atunci când şcoala noastră, Liceul Teoretic „Bolyai Farkas" din Tîrgu-Mureş, a fost invitată de Gimnaziul Bolyai János din Kecskemét să participe alături de ei la un proiect Comenius.

Tema proiectul multilateral este „Secţiunea de aur", şi îi avem ca parteneri pe Gimnaziul Bolyai János din Kecskemét, Ungaria, din oraşul polonez Stróża liceul Publiczne Gimnazjum im. Jana Pawla II., liceul SOU Ivan Vazov din oraşul bulgar Sopot, şcoala turcă Fevzi Cakmak Lisesi din oraşul Kayseri.

Şcolile partenere au fost nevoite să candideze în propria ţară, la concursul de proiecte lansat de Uniunea Europeană în colaborare cu Agenţiile Naţionale pentru Programe Comunitare, cu un proiect pregătit în comun, iar bucuria a fost foarte mare, când am aflat că proiectul fiecăruia dintre noi a fost declarat câştigător.

În decurs de doi ani, în cadrul programului care se desfăşoară în limba engleză, elevii şi profesorii celor cinci şcoli vor prelucra tema aleasă în diferite domenii ale ştiinţei. În proiect am numit trei arii principale Matematica, Ştiinţele naturii, Artele. Elevii participanţi, îndrumaţi de profesorii de specialitate, vor studia secţiunea de aur în şcoala proprie, apoi se dezbat rezultatele, se trag concluzii la şedinţe comune de lucru.

Materialul colectat din domeniul Matematică şi disciplinele conexe a fost prelucrat la întrunirea găzduită de şcoala noastră. Rezumatele cercetărilor din Ştiinţele naturii şi biologie, au fost finalizate la întâlnirea

desfăşurată la şcoala parteneră din Bulgaria. Artele s-au prelucrat în Polonia. La şcoala din Turcia s-a discutat modul de desfăşurare al proiectului, s-au identificat punctele tari şi punctele slabe. În cele din urmă, instituţia parteneră din Kecskemét va oferi găzduire ultimei întruniri de lucru, cu tema Muzica şi sarcina de a termina produsele finale, şi de a evalua proiectul. Procesul de desfăşurare se poate urmări în continuu pe site-ul proiectului http://www.bolyai-kkt.sulinet.hu/comenius/index.html şi pe site-ul şcolilor partenere.

Obiectivele proiectului

- în timpul celor doi ani de colaborare, dorim să explorăm cum se încadrează tema aleasă în programele şcolare ale partenerilor;
- evidenţierea caracterului interdisciplinar al temei proiectului;
- schimbul de experienţă continuu;
- utilizarea calculatorului şi a tehnologiei informaţiei;
- să încurajeze creativitatea elevilor;
- dezvoltarea abilităţilor de lucru în echipă;
- evidenţierea beneficiilor conlucrării elevilor pregătiţi în sisteme şcolare diferite;
- exersarea unei limbi străine pentru comunicare;
- cunoaşterea tradiţiilor, culturii şi obiceiurilor din ţările partener;
- cunoaşterea limbii materne ale partenerilor;
- dezvoltarea atenţiei şi respectului reciproc în spiritul toleranţei;
- sprijinirea dezvoltării de prietenii personale;
- promovarea integrării elevilor în societatea europeană;
- diseminarea rezultatelor muncii în comun, cu cei care nu sunt direct implicaţi, adică cu ceilalţi elevii şi cu societatea în afara şcolii.

Cercetarea secţiunii de aur în Bolyai

În şcoală, se desfăşoară prelucrarea temei, elevii au fost dornici să participe. Prin admiterea lor, sunt foarte surprinşi de modul în care existenţa noastră este impregnată de raportul de aur, şi până în prezent ei nu au cunoscut aproape nimic despre ea.

M-au ajutat:

http://www.anpcdefp.ro/programe/llp/comenius/index.html
http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-programme/doc84_en.htm
ftp://ftp.oki.hu/eu/eEurope.pdf
http://hu.wikipedia.org/wiki/Comenius
http://www.tpf.hu/pages/content/index.php?page_id=577

Jakab Irma Tünde
Liceul Teoretic „Bolyai Farkas”
coordonatorul proiectului

CARIERĂ

Prof. metodist Maria Borşan

Cariera devine cadrul dinamic în care o persoană îşi trăieşte viaţa profesională, o mişcare de-a lungul unui drum în timp. Pentru că parcurgerea acestui drum necesită anumite cunoştinţe şi competenţe, deducem că prin cariera profesională se înţelege o succesiune evolutivă de activităţi profesionale şi poziţii, ocupate într-o organizaţie, pe care le atinge o persoană, ca şi atitudinile, cunoştinţele, abilităţile şi competenţele dezvoltate

de-a lungul timpului .

Toţi cei implicaţi într-o viaţă organizaţională resimţim că în faţa severei competitivităţi globale şi a schimbărilor tehnologice din ce în ce mai mari, organizaţiile se schimbă continuu. Reducerile, redimensionările, restructurările organizaţiilor au făcut ca o mare parte din acestea să îşi modifice cerinţele referitoare la numărul şi tipul angajaţilor. Acest fapt este în discordanţă cu dorinţele angajaţilor în ceea ce priveşte stabilitatea pe post şi posibilităţile de avansare. Tot mai mulţi manageri, dar şi angajaţi recunosc că siguranţa pe post este de domeniul trecutului. Singura formă reală de siguranţă este ca indivizii să deţină abilităţile, cunoştinţele şi competenţele profesionale care sunt cerute la un moment dat. În aceste condiţii, planul de carieră este extrem de important şi trebuie privit atât la nivel individual, cât şi organizaţional. El trebuie să urmeze îndeaproape fiecare din cele trei mari etape ale carierei profesionale: începutul, mijlocul şi finalul carierei.

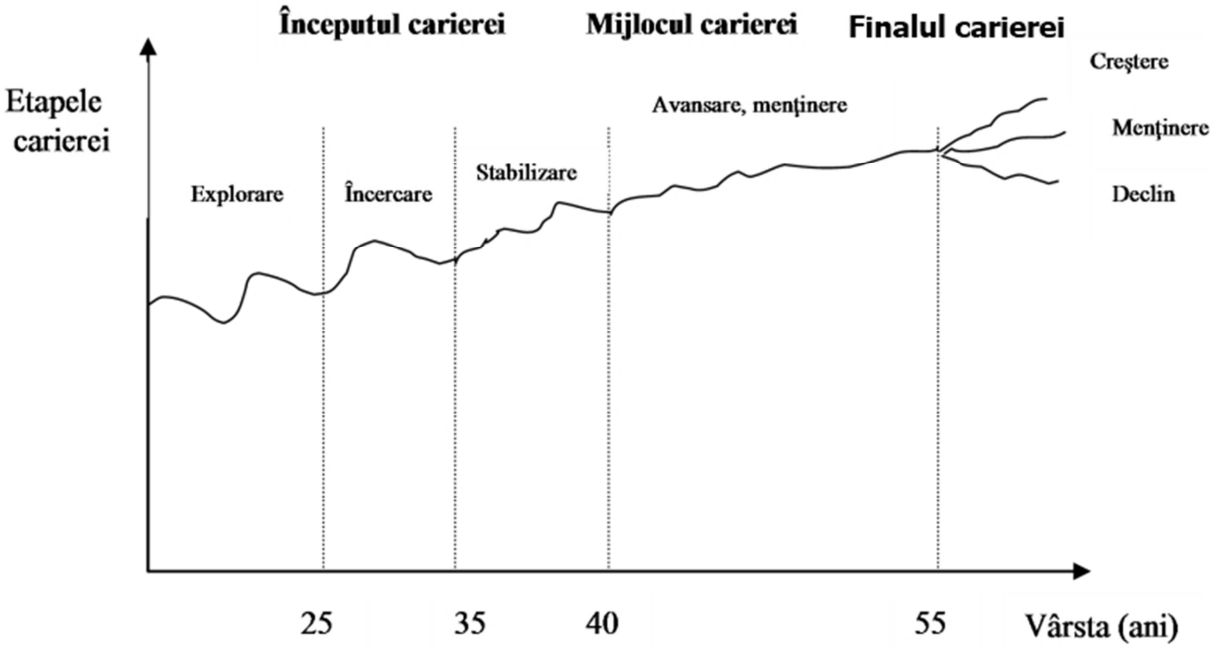

Etapele carierei profesionale

Principiile ISO

1. Focalizarea pe client: toate organizaţiile depind de clienţii lor şi, ca atare, trebuie să le înţeleagă nevoile curente şi de viitor, trebuie să le îndeplinească cererile şi să le depăşească aşteptările.
2. Conducerea ("*leadership*"). Conducătorii, liderii sunt cei care asigură unitatea scopurilor şi direcţia de evoluţie a organizaţiei. Ei trebuie să creeze şi să menţină un mediu intern propice participării tuturor celor interesaţi şi realizării obiectivelor organizaţionale.
3. Implicarea oamenilor. Oamenii care funcţionează la diferitele niveluri ale organizaţiei (profesori, directori, inspectori, dar şi elevi sau părinţi) sunt esenţa oricărei organizaţii şi de implicarea lor depinde modul în care îşi folosesc competenţele în beneficiul organizaţiei.
4. Abordarea procesuală. Un rezultat dorit nu poate fi atins decât dacă activităţile şi resursele necesare sunt abordate în mod unitar.
5. Abordarea managerială sistemică. Identificarea, înţelegerea şi managementul proceselor

din perspectivă sistemică.
6. Îmbunătăţirea continuă a performanţelor organizaţională trebuie să fie un obiectiv permanent.
7. Abordarea factuală a procesului decizional. Deciziile efective se bazează pe analiza datelor şi informaţiilor disponibile.
8. Relaţii reciproc avantajoase între furnizori şi beneficiari. O organizaţie şi furnizorii ei sunt interdependenţi iar avantajul reciproc întăreşte capacitatea instituţională de a crea valoare.

Calitate şi dezvoltare

prof. metodist Maria Borşan

Evoluţiile recente de la nivel naţional şi internaţional au scos în evidenţă necesitatea construirii unui sistem naţional de management şi de asigurare a calităţii. Simpla creştere cantitativă, "extensivă", a ofertei educaţionale nu mai poate satisface nevoile unei societăţi a cunoaşterii. Oamenii cer, tot mai insistent **calitatea** - indiferent dacă este vorba de produse sau servicii şi inclusiv pentru serviciile publice - educaţia fiind unul dintre acestea.
Pentru ca dezvoltarea sistemului educaţional să devină "intensivă" şi orientată spre calitate, este nevoie ca toate elementele legate de asigurarea calităţii - fie că este vorba de criterii, de indicatori, de standarde sau de descriptori - să fie **înţelese şi utilizate în mod unitar**.
Însă, chiar dacă se discută foarte mult despre calitate, inclusiv în documente oficiale, chiar şi o analiză sumară relevă faptul că **nu există, încă, un concept unitar al calităţii.** Această lipsă de unitate este cauzată de faptul că nu se poate vorbi de o calitate a educaţiei "în sine", ci în funcţie de:

- **valorile** promovate în societate şi la nivelul organizaţiei şcolare;
- **politicile şi strategiile educaţionale** existente la nivel naţional, regional şi local.
- **situaţia existentă**, definită de factorii contextuali şi situaţionali;
- **evoluţia** conceptului de "calitate".

La nivelul Uniunii Europene, în absenţa unui *aquis communautaire* în domeniul educaţiei, se încearcă definirea unor principii, standarde şi indicatori de calitate – exprimate, de exemplu, în cei 15 indicatori privind educaţia permanentă[1], în standardele privind calitatea serviciilor lingvistice[2], în propunerile Reţelei Europene pentru Asigurarea Calităţii în Învăţământul Superior (ENQA)[3] sau în propunerile privind Cadrul Comun European privind Asigurarea Calităţii în Educaţie şi Formare Profesională (CQAF)[4]. Însă procesul este lent şi dificil **tocmai datorită diferenţelor existente** între ţările membre şi candidate privind:

- **definirea acestui concept;**
- **politicile educaţionale** şi **accentele strategice** în dezvoltarea educaţiei;
- **situaţiile şi contextele** în care funcţionează sistemele europene de învăţământ.

Obiectivele dezvoltării sistemului de educaţie, aşa cum se conturează în diferite documente oficiale[5] precum şi de la **rezultatele cercetării** şi de la **evoluţiile** recente înregistrate în lume atât în teoria cât şi în practica asigurării calităţii converg spre o viziune comună atât din punct de vedere conceptual şi metodologic.

Calitatea este:	**Calitatea NU este:**
Valoarea pe care indivizii, comunităţile şi societatea o acordă produselor şi serviciilor educaţionale precum şi educaţiei în ansamblul ei.	Asigurarea funcţionării şcoli. Putem vorbi de calitatea numai după asigurarea unei funcţionări corespunzătoare
Definită, în primul rând, de clienţii / beneficiarii serviciilor educaţionale	Responsabilitatea exclusivă a şcolii
Construită pe valori împărtăşite	Produsă "la comandă" prin efectul unei legi sau al altui act normativ
Produsă în primul rând de oameni	Condiţionată numai de bani şi resurse materiale
Asigurată printr-un sistem explicit de principii, criterii, standarde şi indicatori	Implicită şi un produs firesc al funcţionării "normale"
Definită prin negociere între şcoală şi comunitate şi asumată în parteneriat	Impusă pe cale ierarhică
În permanentă evoluţie şi transformare, în funcţie de nevoile, şi ele în evoluţie, ale indivizilor, comunităţilor şi societăţii	Un set de proceduri, imuabile, date o dată pentru totdeauna
Iniţiată prin autoevaluare şi inter-evaluare	Asigurată exclusiv prin evaluare externă

Asigurarea calităţii începe de la **optimizarea** funcţionării diferitelor aspecte ale vieţii şcolare (optimizare realizată prin indicatorii de "**valoare ajustată**") dar se realizează propriu-zis prin indicatorii de "**valoare adăugată**" şi "**valoare creată**"[6]
În esenţă proiectul, indiferent de forma lui, trebuie să răspundă la întrebările "clasice":

- **De ce (motivaţia) ?**
- **Ce (scopuri şi obiective) ?**
- **Cum (strategii, căi de realizare, planuri şi acţiuni) ?**
- **Cine (responsabilităţi) ?**
- **Cu ce (resurse umane şi financiare, sintetizate în bugete) ?**
- **Când (termene) ?**

Creşterea calităţii educaţiei trebuie să devină, în mod explicit, baza întregului proces de proiectare / planificare realizat la nivelul unităţii şcolare iar, ciclul dezvoltării unităţii şcolare trebuie considerat ca un ciclu al calităţii[7]:

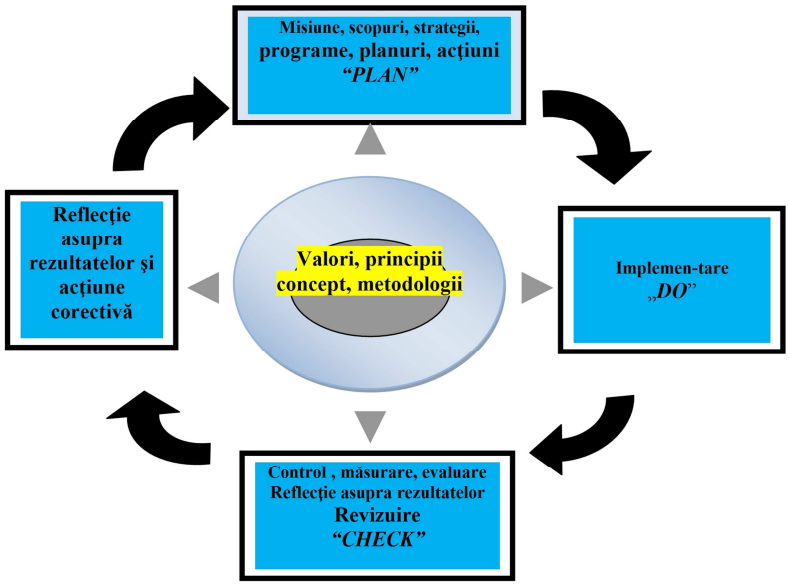

[1] Vezi, de exemplu, **European Report on Quality Indicators of Lifelong Learning**" (2002).

[2] Vezi www.eaquals.org , site-ul Asociaţiei Europene pentru Servicii Lingvistice de Calitate (EAQUALS).

[3] Vezi www.enqa.eu

[4] Vezi http://communities.trainingvillage.gr/etv/Projects_Network/quality/ - site-ul CEDEFOP (Centrul European pentru Dezvoltarea Educaţiei şi Formării Profesionale), secţiunea dedicată CQAF

[5] Vezi http://aracip.edu.ro în legătură cu toată legislaţia existentă, la ora actuală, privind managementul şi asigurarea calităţii educaţiei.

[6] Pentru conceptele şi indicatorii de "valoare ajustată", "valoare adăugată" şi "valoare creată" – vezi sistemul propus de indicatori prezentat în Anexa 1

[7] Este vorba de binecunoscutul "ciclu al calităţii " formulat de E. Deming – « *plan* », « *do* », «*check* », « *act* » - « planifică », « aplică », « verifică / evaluează », « corectează »

This site is powered by CMS Made Simple version 1.8 Design by Gal Peter ◄◄ Galerie foto | | CSS | XHTML